

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені ІВАНА ФРАНКА
Кафедра української фольклористики імені акад. Філарета Колесси

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Проректор

“ _____ ” _____ 2017 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

НАУКОВИЙ СЕМІНАР

галузь знань	03 Гуманітарні науки
спеціальність	035 філологія
спеціалізація	українська література, фольклористика та інші
факультет	філологічний

Робоча програма навчальної дисципліни “**Науковий семінар**” для підготовки доктора філософії з гуманітарних наук за спеціальністю 035 Філологія, 2017. – 16 с.

Розробник:

Івашків В.М., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української фольклористики імені Філарета Колесси

Програму затверджено на засіданні кафедри української фольклористики імені акад. Філарета Колесси

Протокол № ____ від _____

фольклористики

Завідувач кафедри української
імені акад. Філарета Колесси

_____ В. М. Івашків

Схвалено Вченою радою філологічного факультету

Протокол № ____ від _____

Голова Вченої ради філологічного факультету

_____ С.М. Пилипчук

1. Опис навчальної дисципліни

(Витяг з робочої програми навчальної дисципліни
“Науковий семінар”)

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітньо- кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів – 4	Галузь знань: <i>03 Гуманітарні науки</i>	<i>Денна форма навчання</i>
Модулів – 4	Спеціальність: <i>035 Філологія</i>	<i>Нормативна навчальна дисципліна</i>
Блоків змістових модулів – 4		<i>Рік підготовки – перший– четвертий</i>
Загальна кількість годин – 120	Спеціалізація: <i>Українська література, фольклористика та ін.</i>	Семестри – <i>I–VII</i>
Тижневих годин: аудиторних – 0,5 (VII семестр – 1,0) самостійної роботи – 0,5		Лекції
	Освітньо- кваліфікаційний рівень: <i>доктор філософії</i>	Семінарські – 64 год.
		Самостійна робота – 56 год.
		Вид контролю – <i>залік</i>

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить – 1,0.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Метою викладання навчальної дисципліни “Науковий семінар” є формування практичних знань, необхідних для належної підготовки та успішного захисту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії з гуманітарних наук за спеціальністю “Філологія”.

Основними завданнями вивчення дисципліни “Науковий семінар” є

– осмислення методологічних принципів сучасної філологічної науки, зокрема літературознавства та фольклористики, потрібних для підготовки й успішного захисту дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії з гуманітарних наук за спеціальністю “Філологія”. Важливим є й засвоєння технічних вимог для належного оформлення тексту дисертації, що також дозволить підготувати необхідну кількість наукових статей для публікацій у провідних українських та зарубіжних фахових виданнях. Завданням дисципліни є й спрямування аспірантів на потребу в орієнтуванні у напрацюваннях сучасної гуманітаристики, адже і дисертація, і наукові статті та доповіді, що висвітлюють її основні положення, мають містити покликання на відповідний досвід суміжних наук, а це продемонструє необхідний для підготовленої наукової роботи контекст та увиразнить її актуальність.

В результаті вивчення цього курсу аспірант повинен

знати:

сучасні наукові дослідження з проблематики своєї наукової теми, зокрема бути всебічно обізнаним із історіографією, щоб у своїй роботі врахувати напрацювання попередників. Обізнаність із науковими дослідженнями вчених минулого убереже аспіранта від бездоказової критики та врешті дасть змогу більш виразно обґрунтувати актуальність та наукову новизну своєї теми, а також унеможливить наявність неточних покликань. Специфіка наукової дослідницької праці із спеціальності “Філологія” передбачає знання досягнень академічної науки, що означає працю переважно з критичними науковими багатотомними виданнями творів письменників та усної народної словесності, а також першодруками та архівними матеріалами. Для досліджень із фольклористики важливо мати власні польові записи функціонування народнопоетичної традиції.

вміти :

всебічно характеризувати потрібні для дисертаційної роботи видання творів народнопоетичної творчості та літератури, зокрема наукові (дипломатичні й критичні) та науково-популярні; працювати з рукописними та архівними матеріалами; системно аналізувати фольклорні та літературні твори, враховуючи при цьому не лише думки та концепції інших вчених, а й особливості створення таких текстів, зокрема відомості від інформантів (носіїв народнопоетичної традиції) та мемуаристику й епістолярій письменників тощо. Дисертант повинен уміти представити творчість конкретного письменника чи певний жанр народнопоетичної творчості у контексті інших мистецьких явищ епохи, побачити у творі традиційне та оригінальне.

Навчальний курс охоплює **4 кредити (120 год)**. Курс складається з 64 год семінарських занять та 56 год самостійної роботи. Тижневе навантаження студента складає 0,5 год аудиторних занять (у VII семестрі – 1 год.) та 0,5 год самостійної роботи.

3. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. Дисертація як текст.

Тема 1. Основні технічні вимоги до тексту дисертації.

Вибір теми дисертації. Формулювання її назви (має бути лаконічною та проблемною, відповідати відповідній спеціальності). Загальна характеристика структури дисертації – *вступ, основна частина* (як правило, містить кілька розділів та підрозділів), *висновки, список* використаних джерел. Дисертація може мати й *додатки* – зазвичай, це власні фольклорні записи у дисертаціях із фольклористики. Вимоги до оформлення роботи.

Тема 2. Роль місце вступу у структурі дисертації.

Важливою є структура вступу – тут висвітлюються особливості актуальності теми, її зв'язок з науковими програмами й темами відповідної установи, формулюються мета і завдання дослідження, визначаються об'єкт і предмет, стисло описуються методи, використані в роботі, подається наукова новизна роботи. Вступ має містити інформацію про апробацію результатів роботи, її практичне значення. Якщо в роботі наявні праці у співавторстві, то вказується на особистий внесок дисертанта.

Тема 3. Характеристика основної частини дисертації.

Розгляд основних вимог щодо змісту основної частини роботи. Дисертація поділяється розділи (бажано, щоб їх було не більше трьох), котрі своєю чергою можуть містити й підрозділи (також не більше трьох). Вимоги і побажання до змісту розділів: перший переважно висвітлює набутки інших вчених у дослідженні заявленої наукової проблематики, містить аргументацію певних положень чи гіпотез, інший чи інші – розкривають авторські напрацювання над відповідним матеріалом.

Особливості покликань на друковані, рукописні та інтернет-джерела.

Тема 4. Формулювання висновків роботи.

Висновки підсумовують найбільш важливі теоретичні й практичні результати роботи, встановлюють «їхню відповідність порушеній меті і завданням» (Ю. Ковалів). Висновки також підкреслюють значення роботи для подальших поглиблених наукових досліджень зазначеної проблематики, а також вказують на практичну цінність роботи.

Характеристика конкретних висновків у дисертаціях з різної проблематики.

Тема 5. Основні правила оформлення списку використаних джерел та літератури.

Оформлення списку використаної літератури відповідно до вимог ДСТУ 8302:2015. Список використаних джерел подає в алфавітному порядку прізвища авторів та їхніх творів чи наукових праць, використаних у дисертації. Іноземні видання подають окремим блоком після українських. Додатки до дисертації, зокрема ті, котрі містять тексти фольклорних записів, робити відповідно до вимог паспортизації (див.: *Вовчак А., Довгалюк І.* Документування фольклорної традиції. Засади організації і проведення польового фольклористичного дослідження, транскрибування й архівування зібраного фольклорного матеріалу).

Тема 6. Особливості оформлення покликань у дисертації. Автореферат.

Бібліографічні покликання відповідно до вимог ДСТУ 8302:2015.

Автореферат кандидатської дисертації має мати обсяг від 0,7 до 0,9 друк. акруша – на сторінці до сорока рядків з одним інтервалом із використанням текстового редактора Word. Номери сторінок проставляються у центрі верхнього берега сторінки, нумерація розпочинається з першої сторінки.

Тема 7. Підготовка наукової доповіді на конференцію.

Вибір наукової конференції відповідної проблематики означатиме участь у її роботі фахівців, чиї наукові інтереси близькі науковій проблематиці дисертації

аспіранта. Назва теми виступу мала б містити певну інтригу, що викликало б зацікавлення в учасників заходу, сприяло науковій дискусії. Доповідь має виголошуватися вільно, без жорсткої прив'язки до написаного тексту – аспірант повинен вільно оперувати матеріалом виступу. Важливо використовувати ілюстративний матеріал. Необхідно так організувати свій виступ, щоб вкластися у відведений регламент.

Тема 8. Підготовка наукової публікації.

Для подання дисертації до спеціалізованої вченої ради аспірант має представити ксерокопії принаймні п'яти наукових статей у фахових виданнях за темою своєї дисертації, причому одна має бути у зарубіжному фаховому журналі. Публікації мають висвітлювати основні положення дисертації, статті подаються у різні фахові видання.

Характеристика наукових публікацій у провідних українських виданнях.

МОДУЛЬ 2. Дисертація із спеціальності “Філологія”: методологічні й джерелознавчі аспекти.

Тема 9. Належна джерельна база – необхідна умова якісної підготовки дисертації.

Основні принципи і засади джерелознавства як наукової дисципліни та її значення для філологічних досліджень. Поняття історичного джерела.

Літописи як джерело. Достовірність і художній вимисел у змісті літопису. Підробка і фальсифікація (містифікація): «Велесова книга», «Поєми Оссіана». Чи фальсифікат «Запорожская старина» І. Срезневського?

Значення архівних джерел для філологічного наукового дослідження. Особливості праці з архівними документами.

Праця з академічними виданнями спадщини письменників та фольклорних творів як необхідна умова дисертації з літературознавства та фольклористики.

Теми 10–11. Художній та фольклорний текст як об'єкт наукового аналізу.

Розмаїття й специфіка визначення поняття текст як словесного вираження художнього твору у фольклористиці й літературознавстві. Текст окремого твору, творів окремого письменника, окремих збірників та антологій. Особливості фольклорного тексту.

Різні наукові тлумачення суті тексту.

Текст і контекст, текст та підтекст, текст та надтекст. Поняття інтертексту. Інтертекстуальність. Текстологія й палеографія.

Тема 12. Характеристика основних методів у філологічній науці. Принципи логіки.

Дисертація як вищий рівень академічної філологічної науки використовує різноманітні методи, дисертант послуговується різними методологічними засадами. «Науковий рівень дисертації залежить від того, наскільки теоретична модель відповідна відмінному за своєю природою художньому твору, [...] літературному процесу або іншим фактам письменства, [...] фольклорним і лінгвістичним явищам» (Ю. Ковалів).

Використання крім основних методів також методик не завжди популярних, але цікавих шкіл – духовно-історичної, культурно-філософської, принципів «нової критики», «аполлонійства-діонісійства» (по-іншому, творче застосування ідей Ф. Ніцше), методики «діалогічності» (вчення М. Бахтіна), принципу художнього хронотопу, функціоналізму, соціологічного методу, методики постколоніальних студій тощо.

Слідування чотирьом основним законам логіки: тотожності, суперечності, виключення третього та достатньої підстави.

Теми 13–14. Особливості філологічного методу.

Філологічний метод у літературознавстві, мовознавстві та фольклористиці. Суть методу передусім у вивченні тексту, що передбачає «його ретельний опис, коментування, азагальнення проаналізованого матеріалу та його концептуалізацію» (Ю. Ковалів). Місце в ньому текстології як наукової дисципліни.

Використання принципів філологічного методу для аналізу поезики, тропіки, синтаксису, тем і мотивів фольклорних та літературних творів.

Використання методів атрибуції (пошуки документально-фактичних доказів тексту, розкриття ідейно-образного змісту тексту та аналіз мови й стилю твору) у сучасній текстології як складовій філологічного методу.

Теми 15–16. Компаративізм і його значення для сучасних філологічних студій.

Компаративізм (компаратизм) у сучасному літературознавстві як результат трансформації й розвитку порівняльно-історичного методу в мовознавстві середини ХІХ століття. Зв'язок із міфологічною школою. Імагологія. Особливості впливів, запозичень, перекладів, переспівів, переробок.

Характеристика генетичних та історико-типологічних збігів мистецьких явищ, спричинених подібними умовами суспільно-культурного розвитку (за В. Жирмунським).

Напрацювання Міжнародної асоціації літературної компаративістики (студії М. Конрада, В. Жирмунського, І. Неупокоевої, Г. Вервеса, Д. Наливайка та інших вчених).

МОДУЛЬ 3. Основні напрями сучасної гуманітаристики.

Теми 17–18. Міфологічна школа і її актуальність для сучасної філологічної науки. Концепції К.-Г. Юнга.

Витоки концепцій міфологічної школи (Дж. Віко, Й.-Г. Гердер). Естетика ранніх німецьких романтиків. Праці Ф. Шеллінга, А. та В. Шлегелів (міф як «природна релігія»), Я. Грімма, Л. Арніма, К. Brentано. Важливість творчого використання ідей школи для фольклористичних та етнологічних досліджень.

Концепції українських вчених – прибічників міфологічної школи.

Аналітична психологія К.-Г. Юнга як розвиток ідей міфологічної школи. Поняття та сутність архетипу й колективного безсвідомого.

Теми 19–20. Герменевтика.

Герменевтика та її місце у сучасній філологічній науці. Основні поняття і терміни: розуміння, інтерпретація, сенс, істина, горизонт очікування, герменевтичне коло та інші. Питання історії. Мартін Гайдеггер.

Г.-Г. Гадамер та його внесок у розвиток сучасної герменевтики. Основні положення праці Г.-Г. Гадамера «Істина і метод. Основи філософської герменевтики». Характеристика основних герменевтичних понять (за Г.-Г. Гадамером): освіта, здоровий глузд, здатність до судження, смак.

Завдання герменевтики – зрозуміти автора та його твір глибше, ніж це зробив сам автор.

Герменевтика у дослідженнях українських вчених.

Теми 21–23. Структуралізм.

Структуралізм як один із чільних напрямів сучасних гуманітарних наук. Основні поняття і терміни: *знак*, *означник* та *означуване*, *код*. *Текст* і *твір* у структуралізмі. Історія виникнення і поширення структуралізму.

К. Леві-Строс та його «Структурна антропологія». Концепції К. Леві-Строса та розвиток етнологічних досліджень.

Семіотика і сучасна філологія. Літературознавча семіотика. Ю. Лотман і проблеми структуралістського аналізу літературного твору.

Прості (передбачають детерміновані зв'язки), *складні* (синтез детермінованих та ймовірних зв'язків) та *надскладні* (ймовірні зв'язки) структури.

Структурна поетика містить **а**) категорії предмета структурного аналізу; **б**) категорії процесу структурного аналізу та **в**) категорії системи структурного аналізу.

Структуралізм у дисертаційних працях.

Тема 24. Постструктуралізм.

Постструктуралістська поетика – «галузь критичного дослідження, що описує, як літературні теорії дають собі раду з явищами, що їх вони намагаються описати» (Еймір Сограварді). Концепції Ж. Дерріди, Р. Барта, М. Фуко, Дж. Міллера, М. Постера та інших вчених. Постструктуралізм та постмодернізм. Ідеї Т. Гундорової.

МОДУЛЬ 4. Особливості аналізу літературного та фольклорного твору.

Теми 25–26. Загальні принципи аналізу словесного твору.

Аналіз художнього твору як наукове витлумачення, логічно-понятійний спосіб його розгляду, що протистоїть, з одного боку, інтуїтивному чуттєвому сприйманню та ілюстративному цитуванню, а з іншого – описовому виділенню прийомів літературної техніки. Мета аналізу – досягнення сприймання твору як цілості, типологічної точності розуміння. Аналіз та інтерпретація.

За В. Брюховецьким, аналіз передбачає розгляд теми, проблеми, художньої ідеї, композиції, сюжету, фабули, конфлікту, рис літературного роду і виду, жанр, системи образів (у т. ч. й образу автора), художньої деталі, ритму, підтексту тощо.

Особливості функціонального та композиційного аналізу.

Характеристика основних пластів художнього твору: **а**) матеріальна система; **б**) змістове (семантичне) поле твору; **в**) ідейно-емоційна система (ланцюг подій, що породжує надтекстову «модель життя»).

Тема 27. Художній час та простір.

Художній час, простір і ритм як єдність та взаємозалежність. Хронотоп як один із провідних аспектів аналізу твору словесності. *Час* як об'єктивна реальність, *час* у свідомості людей та образ *часу* у мистецтві. Художній простір як важливий компонент стилістики та поетики. Категорії простору: *інтимний, особистий, сімейний, соціальний, суспільно-етнічний* та *природний*. Вертикаль та горизонталь. Простір «свій» і «чужий», закритий і відкритий. Дорога як втілення відкритого простору.

Професор Нонна Копистянська та її концепції.

Схеми художнього часу і простору (за Н. Копистянською) (*хронотопні; просторові та жанрові*) як база для теоретичного вивчення проблеми художнього часу та простору та практичного застосування в аналізі літературних творів.

Тема 28. Феноменологічна теорія та критика. Р. Інгарден.

Концепції Едмунда Гуссерля: розгляд явища «поза контекстом на підставі його іманентної сутності» (Ю. Ковалів). Поняття пульсаційного горизонту у феноменології.

Роман Інгарден і його принципи аналізу художнього твору. Вчення Інгардена про літературний твір як чотиришарову формацію: звук, значення, вигляди та предметність і дійсність. Твір художньої літератури як художній об'єкт та його естетична конкретизація як естетичний об'єкт. Проблема правди і правдивості у літературному творі (за Р. Інгарденом).

Тема 29. Наратологія

Наратологія як відгалуження структуралізму та рецептивної естетики (вчення про проблему сприймання художніх творів). Наратологічні концепції Ц. Годорова, К. Бремена, А. Ж. Греймаса. Наратологія і сучасні дослідження з літературознавства та фольклористики. Праці українських вчених із наратології – О. Веретюк, О. Лабашук, М. Легкого, В. Сірук, О. Капленко та інших.

Тема 30. Психоаналіз

Основа теорії – вчення З. Фрейда про свідоме та несвідоме (підсвідоме). Основні поняття монізму – лібідо та сублімація. Зміст фрейдівської теорії культури та релігії.

Сутність психолінгвістичної теорії О. Потебні і теорії психології творчості Л. Виготського та їхнє місце у сучасних філологічних дослідженнях.

Тема 31. Фольклор і література.

Сучасна наука вивчає особливості взаємодії фольклору і літератури «з погляду генетичного зв'язку і типології». М. Грушевський про усну й писану словесність. Особливості художньо-естетичного відображення дійсності у фольклорі й літературі. Система жанрів.

Характеристика трьох основних аспектів проблеми взаємодії фольклору й літератури: **1)** взаємозв'язок на рівні події, тобто сюжетів і фабул; **2)** взаємозв'язок на рівні стилістики, тобто засобів вираження; **3)** безпосередні словесні вкраплення, тобто взаємопроникнення текстів (інтертекстуальність).

Українська література ХІХ – початку ХХІ ст. і фольклор.

Тема 32. Підсумкові питання курсу.

Дисертація як текст – цілісний погляд.

4. Структура навчальної дисципліни

№	Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
		лк	сем	лаб	сп
МОДУЛЬ 1.					
1	Основні технічні вимоги до тексту дисертації.		2		1
2	Роль місце вступу у структурі дисертації.		2		1
3	Характеристика основної частини дисертації.		2		1
4	Формулювання висновків роботи.		2		1
5	Основні правила оформлення списку використаних джерел та літератури.		2		1
6	Особливості оформлення покликань у дисертації. Автореферат.		2		1
7	Підготовка наукової доповіді на конференцію.		2		1
8	Підготовка наукової публікації.		2		1
МОДУЛЬ 2.					
9	Належна джерельна база – необхідна умова якісної підготовки дисертації.		2		2
10-11	Художній та фольклорний текст як об'єкт наукового аналізу.		4		4
12	Характеристика основних методів у філологічній науці. Принципи логіки.		2		2
13-14	Особливості філологічного методу.		4		4
15-16	Компаративізм і його значення для сучасних філологічних студій.		4		4
МОДУЛЬ 3.					
17-18	Міфологічна школа і її актуальність для сучасної філологічної науки. Концепції К.-Г. Юнга.		4		4
19-	Герменевтика.		4		4

20				
21-23	Структуралізм.		6	6
24	Постструктуралізм.		2	2
МОДУЛЬ 4.				
25-26	Загальні принципи аналізу словесного твору.		4	4
27	Художній час та простір.		2	2
28	Феноменологічна теорія та критика. Р. Інгарден.		2	2
29	Наратологія.		2	2
30	Психоаналіз.		2	1
31	Фольклор і література.		2	1
32	Підсумкові питання курсу.		2	4
	ВСЬОГО	120	64	56

5. Теми практичних занять

Практичні заняття не передбачені навчальним планом

6. Методи навчання

Використовуються такі методи навчання:

а) *словесні* – пояснення, бесіда, дискусія;
б) *наочні* – ілюстрування навчального матеріалу відповідними виданнями творів усної та писемної словесності, фотокопіями архівних матеріалів, використання аудіо-візуальних матеріалів фольклористичних експедицій кафедри української фольклористики;

в) *практичні* – виконання семінарських робіт передбачає організацію навчальної роботи для отримання нових знань, перевірки певних наукових гіпотез на рівні досліджень, узагальнень та аналізу та формування вмінь і навичок інтерпретації результатів досліджень.

7. Розподіл балів

Контроль знань здійснюється за результатами заліку

Шкала оцінювання: вузу, національна та ECTS

Оцінка ЄКТС	Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	
		Екзамен	
A	90–100	5	відмінно
B	81–89	4	дуже добре
C	71–80		добре
D	61–70	3	задовільно
E	51–60		достатньо

8. Рекомендована література

Базова

Арендаренко І. По дорозі і назустріч (англійська та українська романтичні поезії: порівняльна типологія і поетика). Київ: Фоліант, 2004. 214 с.

Ауэрбах Э. Мимезис. Изображение действительности в западноевропейской литературе. Москва: Прогресс, 1972. 558 с.

Афанасьев А. Н. Поэтические воззрения славян на природу: Опыт сравнительного изучения славянских преданий и верований в связи с мифическими сказаниями других родственных народов. В трех томах. Москва: Современный писатель, 1995.

Барт Р. Избранные работы: Семиотика: Поэтика: Пер. с фр. / Сост. общ. ред. и вступ, ст. Г.К. Косикова. Москва: Прогресс, 1989. 615 с.

Барт Р. Від твору до тексту // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп./ За ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 2001. С. 491–496.

Бахтин М. М. Эстетика словесного творчества. Москва: Искусство, 1986. 445 с.

Білецький О. Українська література серед інших літератур світу // *Білецький О.* Збір. праць: У 5 т. Т. 2. Київ: Наукова думка, 1965. С. 5–26.

Бородін В. Над текстами Т. Г. Шевченка. Київ: Наукова думка, 1972. 222с.

Бріцина О. Сучасні аспекти методики збирання народної прози // Народна творчість та етнографія. 2003. № 3. С. 24–30.

Брудный А. А. Психологическая герменевтика. Москва: Лабиринт, 2005. 336 с.

Брюховецький В. С. Специфіка і функції літературно-критичної діяльності. Київ: Наукова думка, 1986. 171 с.

Будний В., Ільницький М. Порівняльне літературознавство. Київ: КиєвоМогиллянська академія, 2008. 430 с.

Булашев Г. О. Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях: космогонічні українські народні погляди та вірування. Київ: Довіра, 1992. 414 с.

Бурлака Г. Літературна спадщина Маркіяна Шашкевича: Проблеми текстології. Київ: Наукова думка, 1988. 113 с.

Вальденфельс Б. Вступ до феноменології. Київ: Альтерпрес, 2002. 176 с.

Вейман Р. История литературы и мифология: Очерки по методологии и истории литературы. Москва, 1975. 344 с.

Веселовский А. Н. Историческая поэтика. Москва: Высшая школа, 1989. 648 с.

Вовчак А., Довгалюк І. Документування фольклорної традиції. Засади організації і проведення польового фольклористичного дослідження, транскрибування й архівування зібраного фольклорного матеріалу: Методичні рекомендації для студентів філологічного факультету спеціалізації “фольклористика”. Львів, 2012. 60 с.

Врубель Лукаш. Герменевтика // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могиллянська академія, 2006. С. 56–113.

Горбач Н. Я. Методологічні засади сучасних гуманітарних досліджень. Л: Каменяр, 2007. 28 с.

Грабович Г. Поет як міфотворець: семантика символів у творчості Тараса Шевченка /пер.з англ. С. Павличко. 2-ге випр. й авторизоване вид. Київ: Критика, 1998. 206 с.

Грушевський М. С. Історія української літератури: в 6 т., 9 кн. Київ, 1993. Т. 1. С. 55–59.

Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека: Український літературний постмодерн. Київ: Критика, 2005. 263 с.

Гуссерль Эдмунд. Избранные работы. Москва: Территория будущего, 2005. 464 с.

Гадамер Г.-Г. Герменевтика і поетика. Київ: “Юніверс”, 2001. 288 с.

Гадамер Г.-Г. Істина і метод: У 2 т. Київ: Юніверс, 2000. Т. 1. 464 с.; Т. 2. 478 с.

- Гарасим Я. І.* Культурно-історична школа в українській фольклористиці. Львів: Видавництво Львівського університету ім. І. Франка, 1999. 143 с.
- Герменевтика. Психологія. Історія. Вильгельм Дильтей і сучасна філософія. Москва: Три квадрата, 2002. 208 с.
- Герменевтика і проблеми літературознавчої інтерпретації / За ред. Романа Гром'яка. Тернопіль: Редакційновидавничий відділ ТНПУ, 2006. 286 с.
- Герменевтичні студії. Збірник наукових праць Міжнародного науково-теоретичного семінару "Герменевтика тексту: між істиною і методом" / Ред. кол. Скотний В. та ін. Дрогобич: Аз-арт, 2001. 264 с.
- Давидюк В. Ф.* Первісна міфологія українського фольклору. Луцьк: Волинська обласна друкарня, 2005. 310 с.
- Далгат Уздиат.* Література і фольклор: Теоретичні аспекти. Москва, 1981. 303 с.
- Денисюк І. О.* Літературознавчі та фольклористичні праці: У 3 томах, 4 книгах. Львів, 2005.
- Декарт Р.* Міркування про метод, щоб правильно спрямувати свій розум і відшукати істину в науках // Психологія і суспільство. 2015. № 2. С. 37–46.
- Дерріда Ж.* Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп./ За ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 2001. С. 617–638.
- Дмитренко М. К.* Олександр Потебня як фольклорист. Київ: Сталь, 2012. 536 с.
- Дамміт М.* Логічні основи метафізики. Київ: IRIS, 2001. 360 с.
- Енциклопедія постмодернізму / За ред. Ч. Вінквіста і В. Тейлора; Пер. з англ. В. Шовкун; Наук. ред. пер. О. Шевченко. Київ: Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2003. 503с.
- Дуцяк І. З.* Теоретичні засади логіки. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка: Палітра друку, 2002. 233 с.
- Жирмунський В. М.* Сравнительное литературоведение: Восток и Запад. Москва: Наука, 1979. 495 с.
- Зеров М. К.* Твори: В 2 т. Київ: Дніпро, 1990. Т.2: Історико-літературні та літературознавчі праці. 436 с.
- Івашиків В. М.* Художня, літературознавча і фольклористична парадигма ранньої творчості Пантелеймона Куліша. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2009. 448 с. + вкл.
- Ільїн І. П.* Постструктуралізм. Деконструктивізм. Постмодернізм. Москва: Интрада, 1996. 256 с.
- Інгарден Р.* Про пізнання літературного твору // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп./ За ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 2001. С. 176–206.
- Інгарден Роман.* Исследования по эстетике. Москва: Издательство иностранной литературы, 1962. 572 с.
- Карамішева Н. В.* Логіка. Пізнання. Евристика. Львів: Астролябія, 2002. 352 с.
- Касперський Едвард.* Про теорію компаративістики // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могилянська академія, 2006. С. 518–540.
- Ковалів Ю. І.* Абетка дисертанта: Методологічні принципи написання дисертації: Посібник. Київ: Твім інтер, 2009. 460 с.
- Ковалів Ю. І.* Літературна герменевтика. Київ: ВПЦ «Київський ун-т», 2008. 240 с.
- Конрад Н. І.* Запад и Восток. Москва: Наука, 1972. 496 с.
- Крекотень В. І.* Оповідання Антонія Радивиловського. З історії української новелістики. Київ: Наукова думка, 1983. 405 с.
- Копистянська Н. Х.* Час і простір у мистецтві слова. Львів: ПАІС, 2012. 344 с.

- Куліш Пантелеймон*. Повне зібрання творів. Наукові праці. Публіцистика. Київ: Критика, 2015. Т. III: Записки о Южной Руси: [У 2 кн.] / Упоряд., стаття, комент. *Василя Івашиківа*. Кн. 1. 416 с., іл.; кн. 2. 388 с., іл.
- Лабашук О. В.* Натальний нарратив і усна традиція: синтактика, семантика, прагматика. Тернопіль: Підручники і посібники, 2013. 320 с.
- Ласло-Куцюк М.* Велика традиція: Українська класична література в порівняльному висвітленні. Бухарест: Критеріон, 1979. 288 с.
- Леви-Брюль Люсьєн*. Первобытное мышление. Москва: «Атеист». 1930. 344 с.
- Леви-Стросс К.* Структурна антропологія / Пер. з французької Зоя Борисюк. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 1997. 387 с.
- Леви-Стросс К.* Первісне мислення. Київ: Український центр духовної культури, 2000. 324 с.
- Леви-Стросс Клод*. Структурная антропология. Москва: Главная редакция восточной литературы, 1985. 536 с.
- Легкий М. З.* Форми художнього викладу в малій прозі Івана Франка. Львів: [від-ня Ін-ту л-ри ім. Т. Г. Шевченка НАН України], 1999. 156 с.
- Лексикон загального та порівняльного літературознавства. Чернівці: Золоті литаври, 2001. 636 с.
- Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.
- Лихачев Д. С.* (при участии А. А. Алексеева и А. Г. Боброва). Текстология (На материале русской литературы X–XVII веков) / Издание третье, переработанное и дополненное. Санкт-Петербург: Алетейя, 2001. 759 с.
- Лосев А. Ф.* Знак. Символ. Миф. Москва: Издательство Московского университета, 1982. 480 с.
- Лотман Ю. М.* Структура художественного текста // *Лотман Ю. М.* Об искусстве. Санкт-Петербург: Искусство, 1998. С. 14 – 285.
- Лотман Ю. М.* Текст в тексте // Текст в тексте. Труды по знаковым системам. Санкт-Петербург–Тарту, 1981. С. 3–36.
- Марків Р. В.* Фольклор і література: форми діалогу (Фольклоризм в українській літературі кінця XIX – початку XX століття). Львів, 2013. – 291 с.
- Медриш Д. Н.* Литература и фольклорная традиция: Вопросы поэтики. – Саратов, 1980. 296 с.
- Мелетинский Е. М.* Поэтика мифа. 3-е изд., репринтное. Москва: Восточная литература, 2000. 407 с.
- Мітосек Зофія*. Теорії літературних досліджень /пер. з пол. В. Гуменюка; наук. ред. В. І. Іванюк. Сімферополь: Таврія, 2005. 408 с
- Мітосек Зоф'я*. Структуралістські орієнтації в літературознавчих дослідженнях // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могилянська академія, 2006. С. 198–215.
- Мругальський Міхал*. Деконструкція – постструктуралізм – деконструктивізм // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могилянська академія, 2006. С. 333–337.
- Наливайко Д. С.* Спільність і своєрідність: Українська література в контексті європейського літературного процесу. Київ: Дніпро, 1988. 395 с.
- Наливайко Д.* Рецепція України в Західній Європі XI – XVIII ст. Київ: Основи, 1998. 578 с.
- Наливайко Д.* Теорія літератури й компаративістика. К: Києво-Могилянська академія, 2006. 348 с.
- Нахлік Є.* Доля – Los – Судьба. Шевченко і польські та російські романтики. Львів, 2003. 568 с.
- Овчарек Богдан*. Поняття та еволюція літературної семіотики // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могилянська академія, 2006. С. 216–234.
- Павличко С.* Теорія літератури. Київ: Основи, 2002. 679 с.

- Перетц В. Н.* Из лекций по методологии истории русской литературы. История изучения. Методы. Источники. Київ, 1914. С.233–340.
- Піхманець Р. В.* Психологія художньої творчості (теоретичні та методологічні аспекти). Київ: Наукова думка, 1991. 164 с.
- Потебня А. А.* Слово и миф. Москва: Правда, 1989. 624 с.
- Потебня А. А.* Символ и миф в народной культуре. Москва: Лабиринт, 2000. 480 с.
- Потканський Ян.* Психологія у літературознавчих дослідженнях // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могилянська академія, 2006. С. 292–311.
- Пропп В.* Поэтика фольклора. Москва: «Лабиринт», 1998 352 с.
- Сиваченко М. Є.* Над текстами українських письменників. Київ: Наукова думка, 1985. 308 с.
- Смілянська В., Чамата Н.* Структура і смисл: спроба інтерпретації поетичних текстів Тараса Шевченка. Київ: Вища школа, 2000. 207 с.
- Сосюр Ф. де.* Курс загальної лінгвістики. Київ: Основи, 1998. 324 с.
- Спадщина: Літературознавче джерелознавство. Текстологія. Київ: Laugus, 2011. Т. IV. 502 с.;
- Спадщина: Літературознавче джерелознавство. Текстологія. К., 2006. Т. X. Пам'яті Віктора Дудка. 600 с.
- Структурализм: “за” и “против”. Москва: «Прогресс», 1975. 468 с.
- Сучасна літературна компаративістика: стратегії і методи. Антологія / За заг. ред. Дмитра Наливайка. Київ: Вид. дім «КиєвоМогилянська академія», 2009. 487 с.
- Українська література у загальнослов'янському і світовому літературному контексті: У 5 т. Київ: Наукова думка, 1987–1991.
- Уліцька Д.* Феноменологічна філософія літератури // Література. Теорія. Методологія. Київ: Києво-Могилянська академія, 2006. С. 114–135.
- Ференік С. А.* Логіка і методологія наукового дослідження. Київ: НОРА-ПРІНТ, 2000. 284 с.
- Франко І.* Студії над українськими народними піснями // Франко І. Зібрання творів: У 50-ти т. Київ: Наукова думка, 1984. Т. 42. Фольклористичні праці. 600 с.
- Французская семиотика: От структурализма к постструктурализму. Москва: Прогресс, 2000. 536 с.
- Фрээр Дж.* Фольклор в Ветхом Завете. Москва: Политиздат, 1989. 542 с.
- Фрээр Дж.* Золотая ветвь: Исследование магии и религии. Москва: ТЕРРА-Книжный клуб, 2001. 528 с
- Фуко М.* Археологія знання. Київ: Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2003. 326 с.
- Фуко М.* Що таке автор? // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп. /За ред. М.Зубрицької. Львів: Літопис, 2001. С. 598–613.
- Чижевський Д.* Порівняльна історія слов'янських літератур. Київ: Академвидав, 2005. 288 с.
- Шопенгауэр А.* Эристика, или Искусство спорить. 2-е изд. Санкт-Петербург: Тип. Стасюлевича, 1890. VIII, 67 с.
- Юнг Карл Густав.* Архетипи і колективне несвідоме. Львів: Астролябія, 2012. 588 с.
- Юнг Карл Густав.* Психологічні типи. Львів: Астролябія, 2010. 692 с.
- Пономаренко Л. А.* Як підготувати і захистити дисертацію на здобуття наукового ступеня. Методичні поради / 5-е видання. Київ: Толока, 2011. 79 с.
- Яскевич Я. С.* Аргументация в науке. Минск: Университетское, 1992. 143 с.
- Яусс Г. Р.* Естетичний досвід і літературна герменевтика // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп. /За ред. М.Зубрицької. Львів: Літопис, 2001. С. 368–403.
- Эйхенбаум Б. М.* Основы текстологии // Редактор и книга: Сборник статей. Вып. 3. Москва: Искусство, 1962. С. 41–98.

Элиаде М. Избранные сочинения. Очерки сравнительного религиоведения. Москва: Ладомир, 1999. 488 с.

Элиаде М. Избранные сочинения: Миф о вечном возвращении; Образы и символы; Священное и мирское. М: Ладомир, 2000. 414 с.

Ingarden R. O dziele literackim. Badania z pogranicza ontologii, teorii języka i filozofii literatury. Warszawa, 1960. S. 489.

Studia Hermeneutica. Герменевтика тексту: Між істиною і методом. Дрогобич: Коло, 2003. 272 с.

Допоміжна

Бахтин М. М. Проблемы творчества Достоевского // Бахтин М. М. Собр. соч.: в 7 т. Москва: Русские словари; Языки славянской культуры, 2002. Т.6. С. 5–300.

Бельмен-Ноэль Ж. Воссоздать рукопись, описать черновики, составить авантекст // Генетическая критика во Франции. Антология. Москва: ОГИ, 1999. С. 93–114.

Гацук В. М. Эпический певец и его текст // Текстологическое изучение эпоса. Москва: Наука, 1971. С. 7–46.

Гнатюк М. М. Над текстами Івана Сенченка. Київ: Наукова думка, 1989. 110 с.

Грабович Г. Шевченко, якого не знаємо (3 проблематики символічної автобіографії та сучасної рецепції поета). Київ: Критика, 2000. 319 с.

Інгарден Р. Художні цінності та естетичні цінності // Філософська думка. 2005. № 6. С. 65–87.

Ісак Н. Ю. Наратив як засіб ідентифікації особи // Мультиверсум. Філософський альманах. Київ: Центр духовної культури, 2006. № 52 / http://www.filosof.com.ua/Jornel/M_52/Issak.htm

Кирдан Б. Собиратели народной поэзии. Из истории украинской фольклористики XIX в. Москва: Наука, 1974. 280 с.

Лихачев Д. С. Общие принципы реконструкции литературно-художественных текстов // Текстология славянских литератур. Доклады конференции. Ленинград: Наука, 1973. С. 131–137.

Перетц В. Н. Семинарий русской филологии. Київ, 1912. 64 с.

Пецак М. М., Русанівський В. М. Правила видання пам'яток української мови XIV–XVIII ст. Київ: Вид-во АН УРСР, 1961. 84 с.

Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму. Видання друге. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2002. 392 с.

Романець О. Чи фальсифікат «Запорожская старина»? // Народна творчість та етнографія. 1967. № 1. С. 24–38.

Федорук О. Роман Куліша «Чорна рада»: Історія тексту. Київ: Критика, 2019. VI, 590 с.

Чистов К. В. Реконструкция текста и проблемы текстологии преданий // Текстология славянских литератур. Доклады конференции. Ленинград: Наука, 1973. С. 145–161.

Шмит В. Нарратология. Москва: Языки славянской культуры, 2003. 312 с.

Ivaszkiv V. Ukraińskie literaturoznawstwo i folklorystyka dziś. Tendencje i perspektywy // Lublin. Kultura i społeczeństwo / Dwumiesięcznik Środowisk Twórczych. 2017. № 5(82). Wrzesień-październik. S. 64–67.

Tekstologia w krajach słowiańskich: Zbiór referatów opracowanych przez członków Komisji edytorsko-tkctologicznej V Międzynarodowego kongresu sławistów / pod red. K.Gorskiego. – Wrocław; Warszawa; Kraków; wyd-wo polskiej Akad. Nauk, 1963. 83 s.

9. Форма підсумкового контролю успішності навчання

Форма підсумкового контролю успішності – залік.